

Russell Tribunallet om Palæstina

Den første samling af Russell Tribunallet www.russelltribunalonpalestine.net om Palæstina fandt sted i Barcelona den 1.-3. marts 2010. Brita Bastogi deltog på vegne af Human Rights March og med støtte fra DPV. Hun har udarbejdet denne rapport:

Emnet for Tribunallet i Barcelona var, at overveje i hvilken udstrækning den Europæiske Union og dens medlemsstater er medskyldige i den fortsatte besættelse af Palæstinensisk Territorium og i Israels krænkelse af det palæstinensiske folks rettigheder. Efter to dages høringer af redegørelser over Israels brud på international lov fremlagde juryen, sammensat af eminente personligheder, sin vurdering af den Europæiske Union og dens medlemsstaters politik og praktik overfor besættelses- magten Israel, og sin bedømmelse af i hvilken udstrækning resultatet heraf er kompatibelt med deres forpligtelser under international lov.

Den 3.marts 2010 afsagde juryen sine konklusioner ved en international pressekonference.

Oplæsningen af dommerpanelets konklusioner efter to dages høringer, fik salen til at klappe og klappe - impulsivt rejste hele salen sig op, klapsalverne fortsatte og fortsatte, en mærkelig udtalt følelse af - ja, dette er begyndelsen til en ændring - ja, folkene i Europa vil ikke mere acceptere Israels forbrydelser og vore politiske lederes medskyld - ja, en anden verden er mulig!
Det var så bevægende, at vi var mange, der stod og græd.

Juryen

Ronald Kasrils, Sydafrika: forfatter, minister i Nelson Mandelas regering.

Mairead Corrigan-Maguire, Irland: modtog Nobelprisen for Fred i 1976 for sit arbejde for fred i Irland.

Cynthia McKinney, USA: tidligere medlem af Kongressen, og kandidat til præsidentembedet ved valget i 2008.

José Antonio Martín Pallín, Spanien : dommer ved højesteretten i Spanien.

Gisèle Halimi, Frankrig : tidligere ambassadør til UNESCO

Alberto San Juan, Spanien : skuespiller

Aminata Traoré, Mali : forfatter og tidligere minister for kultur

Michael Mansfield, UK : advokat, Formand for Haldane Society of Socialist Lawyers

Hvorfor et Tribunal nu?

Forbrydelserne mod det palæstinensiske folk har stået på i over 60 eller 40 år, alt efter om man medregner forbrydelserne lige fra 1947, eller især fokuserer på hvad der foregik efter krigen i 1967. Så hvorfor dette Tribunal nu?

Det var specifikt den manglende internationale respons på anbefalingerne fra Den Internationale Domstol i Den Haag den 9. juli 2004, der afgjorde, at den mur som Israel, byggede og bygger i det besatte Palæstina er ulovlig. Elleve dage senere vedtog FNs generalforsamling med stor majoritet Resolution ES-10/15, der anerkendte domstolens opinion, og bad FNs medlemslande at leve op til deres legale forpligtelser.

Desuden skulle Tribunallet i sine betragtninger medtage blokaden af og krigen mod Gaza i december 2008.

Baggrunden for et tribunal om Palæstina.

For mange år siden, fik indignationen over hvad der foregik i krigen mod Vietnam Cambridge professoren i filosofi, Bertrand Russell, til at oprette en folkets domstol, der skulle fordømme en stormagts overgreb mod et udviklingsland.

Cirka fyrré år senere, har indignationen over de israelske forbrydelser mod palæstinenserne, genopvakt Russell Tribunalét.

Vietnam Tribunalét var støttet af tidens intellektuelle som Jean Paul Sartre. Russell Tribunalét om Palæstina (RTP) har en bemærkelsesværdig liste af tidens intellektuelle og kendte personligheder bag sig som tidligere generalsekretær for FN Boutros Boutros-Ghali, John Dugard, tidligere FN speciel rapportør om Palæstina, Noam Chomsky, Eduardo Galeano, Susan George, Ken Loach og mange, mange andre filmproducere, forskere, forfattere, journalister osv.

Tribunalets formål er at få den folkelig protest op på et så udbredt og højt niveau, at de politiske ledere ikke længere kan afvise den folkelige protest. De folkelige bevægelser vil vise, at vi de europæiske folk, har den moral og respekt for internationale humanitære love, som vore politiske ledere så åbenlyst har glemt.

"Vi vil ikke længere tolerere stilhedens forbrydelse", som det ofte blev udtrykt i løbet af de 3 dage tribunalét om Palæstina foregik i Barcelona. Med stilhedens forbrydelse menes, de vestlige staters tavshed ved en stiltiende accept af israelernes brud på så godt som enhver af FNs konventioner og resolutioner, som de oveni købet selv har underskrevet.

Politisk pression

Russell Tribunalét om Vietnam foregik på Københavns Universitet. Det var planlagt til Sverige, men svenskerne var bange for den amerikanske reaktion. Men, Københavns Universitet var dengang stadig så selvstændigt, at det godt turde, og vi var mange unge, der dengang var heldige at følge Tribunalét.

Også på dette Tribunal er der lagt pression. Det måtte flyttes fra Barcelonas Universitet, til en bygning, der ejes af Advokaternes Sammenslutning, i øvrigt med støtte fra Barcelonas bystyre. Hvem, der havde lagt pres på hvem, blev ikke afsløret, men da det amerikanske medlem af dommerpanelet, Cynthia McKinney, på et tidspunkt uskyldigt spurgte om den israelske lobby også fandtes i Europa, var salens henrykte fnisen vist rigeligt svar. Ikke alene har Barcelonas bystyre modstået pression og trusler, de har også hjulpet til økonomisk, uden hvilken det ikke ville have været muligt at afholde Tribunalét.

Officielle Invitationer

Både EU Kommissionen og medlemsstaternes regeringer har modtaget invitationer til at deltage og forsvare deres (manglende) stillingtagen.

Ingen kom, selvom der stod tre tomme stole og ventede på dem.

EUs formand Barosso sendte dog et brev, der ankom på Tribunaléts første dag, hvor han udtrykker sin bekymring over situationen og er meget interesseret i resultatet af dette tribunal (altså den offentlige mening)

Ellers er det kun den Tyske regering, der har svaret med et brev, der er underskrevet af alle de europæiske ministre, at de anerkender grænserne fra 1967, og palæstinenserne ret til Øst - Jerusalem, mens den ungarske regering meddelte, at de "ikke handler med folk, som os".

Det bliver interessant at se reaktionerne efterhånden som juryens konklusioner bliver fremlagt for parlamenter, kommissionen, ministerrådet og de individuelle medlemsstater. Vil det mon medføre nogen som helst anden reaktion, end den vi kender? Nemlig fordømmelse uden sanktioner - vil de europæiske borgere råbe så højt og så enstemmigt, at de siddende regeringer bliver bange for at miste de varme taburetter?

Forberedelserne

Forberedelserne har taget flere år. Det er den belgiske ildsjæl, Pierre Galand, eks-senator - universitetsprofessor, tidligere formand for Oxfam Belgien, formand for de Europæiske Palæstina solidaritetskomiteer (ECCP) osv. osv., der sammen med Ken Coates, formanden for det nuværende Russell Tribunalets Fredsfond, der fik ideen til at genoplive tribunalet.

Forberedelserne har været lange og grundige. Da man ville være sikker på, at Tribunalet skulle være på et højt niveau og baseret på juridiske, uomstødelige beviser, måtte grupper og eksperter findes.

Et større problem var og er at finde penge til at finansiere et sådant stort projekt. Der må ikke søges penge fra officielle kanaler, eller politiske partier for at bevare Tribunalets uafhængighed. Pengene skal komme fra individuelle grupper og personer, og der skal mange penge til. Derfor er der stadig usikkert hvornår det næste RTP, der skal foregå i London, og handle om forretningsverdenens og de multinationales medskyld i forbrydelserne mod det palæstinensiske folk, kan finde sted. Arrangørerne håber på oktober i år.

Spørgsmålene til juryen

Spørgsmålene, der blev behandlet i Barcelona den 1., 2. og 3. marts angik den Europæiske Union og medlemsstaternes medskyld i forbrydelser mod det palæstinensiske folk. Dommerpanelet fik stillet 6 spørgsmål, som skulle besvares efter de to dages høring af eksperter og vidner. Der bliver spurgt om EU og dens medlemsstater har brudt deres forpligtelser i forhold til det palæstinensiske folks ret til selvbestemmelse; i forhold til at sikre respekten for international humanitær lov, især i forhold til blokaden af Gaza og operationen Smeltet Bly; i forhold til udplyndringen af de naturlige ressourcer; i forhold til annekteringen af Øst - Jerusalem; i forhold til konstruktionen af muren og i forhold til aftalerne mellem EU og Israel. (Se spørgsmålene i deres fulde længde i boksen)

Publikum

Salen kunne rumme 350 tilskuere og var propfuld. Et blik ud over salen fik én til at tænke på et møde for Bedsteforældre for Asyl i Danmark, for pensionsalderen var den mest fremherskende. De var kommet fra hele Europa - altså lige med undtagelse af Norden/Skandinavien, noget der blev lagt mærke til fra mange sider. Så, havde disse deltagere ikke lige været fra andre lande, kunne de såmænd have været de samme, der engang var tilskuerne til Tribunalet om Vietnam.

Arbejdet i Barcelona var intensivt. Fra halv ti om morgenen til halv otte-otte om aftenen sad publikum der. Til trods for de lange arbejdsdage var stilheden i salen slående. Ingen forstyrrede ved at gå ud og ind - oplæggene fra eksperter og vidner var så gennearbejdede og spændende, at man ikke ville miste et ord. Imponerende i forhold til, at det var repræsentanter for de europæiske solidaritetsbevægelser, der var til stede. Her sad Europas mest vidende mennesker om hvad der foregår i Palæstina, tryllebundet.

Åbningen

Åbnings- og velkomsttalen blev holdt af den charmerende 93 årige *Stephane Hessel*. Han takkede byen Barcelona og sagde, at ligesom Bertrand Russell var skandaliseret over, hvad der skete i Vietnam, det samme er vi nu, over hvad der foregår i Palæstina. Han udtrykte sin indignation over at palæstinenserne situation forværres dag for dag, og den manglende mobilisering imod en af de mest reaktionære og xenofobiske regeringer Israel nogensinde havde haft.

Pierre Galand, gjorde opmærksom på Den Internationale Domstols afgørelse den 9. juli 2004 angående konstruktionen af muren i de besatte palæstinensiske områder og afstemningen på FNs generalforsamling 11 dage senere, uden at de medlemslande, der med stor majoritet havde stemt for resolutionen har løftet en finger for at gennemføre disse afgørelser. Tværtimod har de roligt set på mens muren, der konfisker endnu mere af palæstinenserne land, bliver bygget videre, og fortsætter koloniseringen, nu også af Øst - Jerusalem.

Blokaden af Gaza og ikke mindst bombardementet og invasionen af Gaza i december 2008 medførte alvorlige brud på menneskerettighederne og er krigsforbrydelser. Men til trods for alle overtrædelserne forbliver Israel ustraffet. Der er ingen sanktioner, tværtimod profiterer Israel på hjælp fra mange lande.

Hvorfor kan Israel blive ved med at få så megen hjælp - eksplicit eller passivt fra så mange EU medlemsstater og internationale organisationer på trods af konstante overtrædelser af FNs konventioner og på trods af krigsforbrydelserne i Gaza?

Med Russel Tribunalen om Palæstina vil borgerne i EU genindsætte international lov i centrum af det israelsk - palæstinensiske spørgsmål og fordømme den manglende politiske vilje på alle trin.

RTPs faktuelle undersøgelser af om EUs medlemslande opfylder deres forpligtigelser overfor det palæstinensiske folk, ved både politisk og materiel støtte til Israel (med f.eks. våben, finansiel støtte, videnskabelige undersøgelser osv.), kan dette opfattes som en opmuntring til Israel om at fortsætte aggressionerne mod det palæstinensiske folk og til ikke at anerkende den palæstinensiske stat?

Selv om Europa er den største bidragsyder af humanitær hjælp til palæstinenserne, har det været ude af stand til at sikre respekt for Folkeretten fra et land, der besætter territorier, der ikke er overdraget til det af FN.

Det må man vel kalde "autisme" fra det internationale samfunds side, afslutter Pierre Galand.

FNs Konventioner og resolutioner

Første session blev indledt af den israelske advokat, *Felicia Langer*, der gennemgik de forskellige FN resolutioner, der var relevante i forhold til Tribunalens opgaver og fortalte at Israel bryder flere end 30 af FNs Sikkerhedsråds resolutioner.

"Give dem retten til tilbage til at udøve retten til uafhængighed ved hjælp af enhver rettighed "

Hun gjorde også opmærksom på palæstinenserens ret til modstand i henhold til Geneve Konventionen.

Igen og igen i løbet af denne formiddag, hvor FNs Konventioner og resolutioner bliver gennemgået, bliver der påpeget eksempler på ressourcer, der er stjålet uden kompensation, annekserne af Østjerusalem, der aldrig er anerkendt af FN, den illegale mur - i hele taget det ene eksempel efter det andet eksempel på brud af folkeretten og International lov, der fortsætter ustraffet.

EU

I omtalen af EU - Israels Associeringsaftale bliver der gang på gang påpeget hvordan EU fordømmer, men ikke trækker nogen konsekvenser.

Associeringsaftalen ses som hovedproblemet i forhold til at få Israel til at ændre opførsel. Det andet er the "Code of Conduct" i forhold eksport af våben, og det tredje listen over terroristorganisationer.

Associeringsaftalen burde suspenderes, idet den ikke overholder sine egne paragraffer. Indledningen (preamble) handler om principperne til frihed, demokrati og respekten for menneskerettigheder og fundamentale friheder. Ingen af disse overholdes af Israel. Desuden sælger Israel varer fra de illegale bosættelser til Europa.

Emnet er behandlet flere gange i Europa Parlamentet, men EU retter sig ikke efter EPs henstillinger.

Fra samtlige oplægsholdere peges der på, at associeringsaftaler med andre lande bliver brudt, hvis landene ikke overholder aftalens paragraffer. Det er sket både med Zimbabwe og Sri Lanka. Men,

Kommissionen og Ministerrådet afviser med henstillingen til, at det vigtigt at holde dialogen åben, til trods for at Israel er det eneste land, der får lov til at udvise en sådan opførsel.

I EUs "Code of Conduct" i forhold til eksport af våben er der strikte referencer til Europæiske Humanitære love, som ikke overholdes. Men, der mangler gennemsigtighed om materialerne, og oversigt over kontrakterne, som gør det umuligt for NGO'erne at protestere.

Frankrig, Rumænien og Tyskland er de 3 største eksportører af våben, mens Storbritannien har besluttet ikke mere at sælge våben til Israel. Spanien er den største eksportør af ammunition og lette våben til Israel. Selvom Europas eksport af våben til Israel kun udgør 5 procent af USA's, er det vigtigt, at den stoppes.

Gentagne gange stilles der spørgsmål til, hvem der egentlig er terrorister. Der henvises til listen over terroristorganisationer som noget tåget, fordi det ikke er klart hvornår det er stater, der agerer, og hvornår det er organisationer. Men stater, der opfører sig som terrorister bliver ikke specificeret. Også Israels besiddelse af atomvåben og deres afslag på at ville underskrive ikke-sprednings aftalen bliver diskuteret. Både Frankrig og UK har atomvåben, så de burde lægge pres på Israel. I modsætning til Iran er der ingen der beder Israel om en forklaring.

En af talerne påpeger, at hjælpen til palæstinenserne er hyklerisk idet den stiltiende accept af tingenes tilstand medfører at intet ændres - som er i EUs interesse. EU er interesseret i eksporten af sine produkter og den frie udveksling af varer. Selvom den Europæiske Domstol i sidste uge dømte at varer fra bosættelserne på Vestbredden ikke kan eksporteres til EU, vil der stadig være varer, der slipper igennem systemet.

Juryen undrede sig over, at EU ikke beder om kompensation for bygninger etc., som israelerne har destrueret, og som er bygget for europæiske borgeres skattepenge.

Vidnet Madame De Keyser, belgisk medlem af Europa Parlamentet var i Gaza under angrebet, og kan næsten ikke bære EUs tavshed. Hun fortæller, at der allerede i begyndelsen af december, inden angrebet, blev fortalt til medlemmerne i EP, så man vidste altså, at det ville ske.

Hun er indigneret over hvordan valget af Hamas, bliver fulgt op af økonomiske sanktioner mod et Gaza, der allerede befinder sig i en frygtelig tilstand, til trods for et frit og demokratisk valg. Hun snakker om den manglende reaktion på at disse valgte medlemmer bliver smidt i fængsel af Israel uden reaktion fra de såkaldte demokratiske lande. Det er EU og USA der er terroristerne her, påpeger hun. De opfører sig værre end Hamas nogensinde har gjort. Det er dem, der ikke følger deres egne demokratiske ideer. Som palæstinenserne siger, det er jer der har opfundet menneskerettighederne og demokratiet, og det er jer, der ikke følger dem.

Hun begræder den manglende reaktion og opfølgning af Goldstone rapporten - og ser dette som et resultat af den israelske lobby. Ved debatten om emnet i EP blev det lakoniske svar - tjaja, der var jo døde på begge sider.

Indigneret råber hun, - "vi skal alle genopbygge Libanon, og vi skal alle genopbygge Gaza".

GAZA

Israel kontrollerer totalt: luftrummet, kysten, grænserne, bankerne, de politiske beslutninger. Intet er overladt til den valgte ledelse. Følgerne berører alle livets aspekter. F. eks er 26 mennesker døde, fordi de ikke kunne få lov til at komme ud af Gaza til et hospital. Paragraffer fra Geneve Konventionen, der ikke overholdes remses op. F.eks. Art. 6, Retten til liv. Angrebet på Gaza må medføre individuelle afstraffelser påpeger talerne, der også henviser til udsagn fra de israelske soldater i Breaking the Silence, hvor de fortæller, at de fik at vide at dette var en hellig krig mod dæmoner. Også Goldstone rapportens henvisninger til brud på de internationale humanitære love, henvises der til: mennesker brugt som levende skjolde; arrestation af kvinder og børn, tortur i fængslerne; lukningen af grænser-

ne, så civile ikke kunne undslippe; konsekvenserne af krigen på civilbefolkningen med mangel på vand, mad, medicin og alle andre grundlæggende fornødheder. Dette er forbrydelse imod menneskeheden ifølge Artikel 51. protokol 1.

Publikum venter med spænding på taleren Ewa Jasiewicz, polsk født, men opvokset i England. Hun var i Gaza under angrebet, og sendte e-mails ud, hvor man kunne følge de daglige begivenheder som vore egne medier - især TV, ikke mente at kunne dække, "fordi de ikke vidste, hvad der foregik derinde bag murene". Ganske usentimentalt fortalte hun om sine oplevelser. Hvordan hun tog ud med ambulancerne for at samle døde og sårede op, hvordan ambulancerne blev angrebet af soldaterne. 285 mennesker dør som følge af direkte angreb på medicinske anordninger. Hun fortæller om et angreb, der er direkte rettet mod fire klart markerede Røde Kors ambulancer. Dronen rammer huset ved siden af. - Bombardementet med hvidt fosfor af en skole, hvor over et tusinde mennesker havde søgt ly.

Mennesker, der kommer ud af husene med hvide flag i hænderne bliver brutalt skudt ned - både kvinder og børn - lige meget hvor unge eller hvor gamle de er.

Hun slutter af med at spørge hvorfor denne krig ikke blev stoppet - hvorfor blev der intet gjort fra EUs side, det var jo så åbenlyst, hvad der foregik, - at alle internationale love blev brudt? Hvorfor får europæiske firmaer lov til at blive ved med at sælge våben til Israel?

Den anden taler under dette emne, der var set meget frem til, var den pensionerede oberst, medlem af Goldstone missionen som militær ekspert, Desmond Travers fra Irland, der talte om de våben, der var brugt under Operation Kast Bly. Det gælder brugen af hvidt fosfor, der brænder folk ihjel, når det falder ned på jorden, og man kan ikke kurere forbrændingerne. 400.000 beholdere med hvidt fosfor blev kastet på Gaza. Det blev forbudt i den irske hær i 1917, netop fordi det var så farligt, både for hærens egne soldater, for dyr, og desuden ikke er effektivt som våben. Han fortalte om beholdere fra missiler fremstillet i Italien, der er kræftfremkaldende. Desmond Travis havde undersøgt en af disse beholdere, der havde bogstavet E, der betyder eksperimentel. Altså har israelerne brugt eksperimentelle våben, noget som en "ordentlig" hær ALDRIG gør, ifølge Hr. Travis. Han foreslog et universelt moratorium på den slags våben, og forbud med handel af våben, som dette, der er afprøvet på mennesker og dyr. Et andet våben, der blev brugt i Gaza er "flechettes", der spreder små pile, der borer sig ind i kødet og er meget svære at få ud, og derfor efterlader forfærdelige sår. Fragmenter af tungsten skudt med Kardæsk blev fundet i mange af de sårede. DIME (et pudder blandet med eksplosiver) gør forfærdelig skade. Masser og børn og voksne måtte amputeres på grund af dette stof. Angående brugen af forringet uran, sagde han, at det ville være meget svært at opnå et moratorium på dette, så længe reglerne var så vage, og der ikke blev foretaget en tilbundsgående undersøgelse om effekten/skaden. Obersten mindede om, at man ifølge Geneve Konventionen skal begrænse de handicaps man pådrager fjenden. Man kan ikke tolerere, at folk bliver handikappede for resten af livet. Han bad juryen om at komme med en udtalelse i deres konklusioner om forbud mod brug af alle den slags giftige og kræftfremkaldende våben, ved at foreslå et moratorium, der skal gælde for alle lande i hele verden.

FNs rapportør John Dugaard har udtrykt: Gaza er et fængsel og det ser ud til, at israelerne har smidt nøglen væk.

Mens palæstinenserne selv siger, at dette er værre end et fængsel, for i et fængsel får du i det mindste mad tre gange om dagen.

Russell Tribunalet vil med hjælp af de europæiske borgere genindsætte moral og værdier og FNs overordnede status. Spørgsmålet er om de europæiske borgere vil støtte Tribunalets formål og råbe så højt, at der virkelig sker en ændring af stilhedens forbrydelse.